

[Niels Helveg Petersen.]

tat kan ligge klar til behandling på Nordisk Råds møde i København i februar. Planen er, at den skulle sættes i kraft til 1. juli 1971. Jeg har ingen indvendinger mod denne køreplan, som ligger i en klar forlængelse af Nordisk Råds opfordringer til regeringerne om at udarbejde en traktat før 1. januar 1972, men jeg vil atter opfordre til, at kulturtraktaten får så stærkt et indhold som muligt, både hvad den organisatoriske og den finansielle side angår.

Vi medvirker med glæde ved en ratificering af Helsingfors-aftalen, som vil føre til dannelse af et nordisk ministerråd. Det nordiske ministerråd vil være en del af det organisatoriske grundlag for kulturtraktaten, og oprettelsen af et nordisk ministerråd vil være opfyldelse af et længe næret ønske fra vor side.

Jeg vil godt i forbindelse med Færøernes og Grønlands særlige forhold understrege, at det vil være nødvendigt, at den danske regering over for fællesmarkedet fremhæver stærkt de særlige forhold, som gør sig gældende for disse to dele af riget.

Vi har i markedsudvalget for nylig fået en redegørelse for planerne om en koncessionsordning ved erhvervsmæssig udnyttelse af rekreative områder. Dette er ikke stedet for en indgående drøftelse af de tanker, der er fremlagt i regeringens oplæg, men jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig det principielle i ordningen. De videre drøftelser skal vise, om ordningen er tilstrækkelig stærk, men princippet om en koncessionsordning forekommer logisk og rigtigt.

I denne forbindelse vil jeg pege på et andet jordproblem, som må med ind i diskussionen. Det drejer sig om prisudviklingen på jord og landbrugsejendomme ved eventuel tilslutning. Jordpriserne i fællesmarkedet er betydelig højere end her i landet. Kraftige prisstigninger kan blive en følge af dansk medlemskab. Det radikale venstre ønsker, at vi skal drøfte, hvilke midler der kan tages i anvendelse for at forhindre stærke og uønskede prisstigninger på jord og for at forhindre, at sådanne prisstigninger helt og holdent bliver til fordel kun for nuværende ejere, men til gengæld en belastning for kommende generationer af landbrugere.

Både i forbindelse med dette spørgsmål og i forbindelse med bortfaldet af landbru-

gets støtteordninger vil der være behov for grundige drøftelser om landbrugets forhold. Det er ikke problemer, der kan afklares under debatten i dag, men det er problemer, man må have opmærksomheden henvendt på, således at vi kan nå frem til en realistisk vurdering af landbrugets fremtidige vilkår.

Uanset det videre forløb af fællesmarkedsforhandlingerne, ganske uanset om vi kommer til at tage stilling til den ene eller den anden løsning, er det en nødvendighed, at vor egen økonomi er så stærk som muligt. Med en svag økonomi, med et stort underskud i forhold til udlandet, har vi mindre bevægelsesfrihed, end vi ellers ville have. Ikke mindst blandt nogle af fællesmarkedets stærkeste modstandere er der en tendens til ligesom at ville skille disse ting ad. Der findes mange blandt dem, som ligesom nægter at gå ind i en seriøs diskussion af vore betalingsbalanceproblemer, i hvert fald for så vidt angår de nødvendige midler til at bekæmpe underskuddet. Fællesmarkedsspørgsmålet er ikke først og fremmest et økonomisk spørgsmål, men det er også et økonomisk spørgsmål.

Målet for den økonomiske politik må være at sikre os den højeste grad af frihed til at vælge den politiske løsning, der bedst stemmer med danske synspunkter. Dette sigte modarbejder man, hvis man ser bort fra behovet for en forbedring af vore internationale betalingsforhold. Og derfor er der god grund til i den aktuelle situation at trække denne side af sagen frem.

Der har i årenes løb været udarbejdet meget fyldige embedsmandsrapporter om de økonomiske konsekvenser af medlemskab. Der er bebudet en redegørelse for særlige socialpolitiske problemer ved medlemskab, herunder også om mulighederne for at sikre, at der ikke sker en forringelse af ligestillingen mellem mand og kvinde. Dette er en væsentlig ting i forbindelse med de socialpolitiske redegørelser og undersøgelser, som også jeg på mit partis vegne gerne vil understrege.

Der arbejdes videre med en redegørelse om jordlovsproblemerne, og det er bebudet, at markedssekretariatet om kort tid vil udsende en serie af pjecer, der skal omhandle væsentlige spørgsmål i forbindelse med vor eventuelle indtræden i fællesmarkedet.

Jeg vil gerne til slut rejse den tanke over